

**ВІДТВОРЕННЯ ГУМОРИСТИЧНОГО НАПОВНЕННЯ
РОМАНУ М. ЛЕВИЦЬКОЇ
«КОРОТКА ІСТОРІЯ ТРАКТОРІВ ПО-УКРАЇНСЬКИ» У ПЕРЕКЛАДІ**

У статті розглянуто специфіку відтворення гумору в художньому перекладі. Проаналізовано гумористичні елементи та способи їх перекладу. Розглянуто чинники, які впливають на виникнення нерівноцінного гумористичного ефекту у перекладі, описано наслідки кривотлумачення гумору.

Ключові слова: *переклад, гумор, читач, художність, відтворення.*

Роман «Коротка історія тракторів по-українськи» («A Short History of Tractors in Ukrainian») британки Марини Левицької, етнічної українки, вперше опубліковано в 2005 році у Великобританії. Твір мав шалений успіх і отримав чимало престижних нагород, серед яких премія Вудхауза за комічне письменництво. Книгу переклали тридцятьма п'ятьма мовами. Цікаво, що російською переклад побачив світ ще у 2006 році, а український у 2013, отже зі значною часовою дистанцією.

Сюжет роману обертається навколо подій у сім'ї Маєвських. Твір багатозаровий і включає в себе не тільки ті події, які відбуваються в художньому теперішньому часі, але і в минулому. В «сучасності» авторка описує родину етнічних українців, яка вже давно імігрувала до Англії. Старий удівець, інженер-пенсіонер Микола Маєвський у свої 84 роки збирається одружитися з молодого, вкрай прагматичною Валентиною, яка хоче легально залишитися в країні і не бідувати. Дві дочки Маєвського, Віра та Надія, хочуть уберегти батька від необачного вчинку. Ситуацію ускладнює внутрішня конфліктність. Миколині доньки не приймають вульгарну та агресивну Валентину, сперечаються між собою та батьком. Герої часто не знаходять спільної мови між собою, мають досить різні погляди на життя. Саме тут розкривається гумористичний потенціал твору – у тому, як і заради чого зображені персонажі. Смішні не так життєві випадки, як сприйняття їх персонажами, живий діалог та коментарі оповідачки. У відсилках до минулого ж розкривається складна і заплутана історія родини. Тут вже немає місця для сміху, оповідь забарвлена трагізмом, оскільки збіглася з трагічними для України подіями Голодомору та Другої світової війни.

В одному з інтерв'ю [9] з авторкою сказано, що «визначною рисою стилю Левицької є те, що вона звертається до серйозних тем – таких як вік, сімейні конфлікти, давні історії про війну, горе та розлуку – у гумористичному стилі...». Сама М. Левицька говорить, що у своїх творах «використовує гумор як ключ, який відмикає те, що вона має на меті сказати».

Гумор – явище багатогранне. У широкому сенсі – це один із видів естетичної категорії комічного, один з відтінків сміху, який виникає у результаті розуміння неоднорідності світу та його контрастів. Філософська теорія несумісності припускає, що

гумористичний ефект виникає внаслідок сприйняття неузгодженості між очікуван-ням реципієнта і тим, що відбувається в результаті, тобто, внаслідок зіткнення різно-рідних і несумісних понять чи уявлень. На думку дослідника гумору Т. Шульца [10] розуміння гумору – це вирішення певного роду завдання, і саме когнітивні процеси, що включають сприйняття несумісності та її вирішення і створюють гумористичний ефект. Отже, гумористичний ефект виникає в результаті розуміння, осмислення, від-повідно гумор – це поняття, когнітивна категорія.

Розглядаючи механізм виникнення гумористичного ефекту особливу увагу варто приділити теорії, розробленої в рамках когнітивної лінгвістики А. Болдиревою [1]. Дослідниця оперує поняттям «фрейм» – це ієрархічно організована інформація, зна-ння про будь-який об'єкт чи явище; структура знань про стереотипну ситуацію, пред-мет. У процесі звичайного логічного спілкування у свідомості комунікантів активу-ються споріднені фрейми, при виникненні ж гумористичного ефекту відбувається зіткнення неспоріднених між собою фреймів і, відповідно, виникає ефект ошуканого сподівання і усвідомлення алогічності сприйнятого. Внаслідок цього у свідомості адресата виникає ментальна опозиція і адресат усвідомлює, що у повідомленні на-явна несумісність, що й призводить до виникнення гумористичного ефекту.

Будь-який вид спілкування, в тому числі й гумористичного, включає в себе від-правника і одержувача комунікативного повідомлення. У випадку з художнім твором відправником є автор, одержувачем – читач. Не викликає сумніву той факт, що на на-бір уявлень, понять, знань про світ окремої людини величезний вплив має культура. І. Корал доводить, що гумор нерозривно пов'язано із культурою суспільства наступним чином: почуття гумору не є вродженим і людина навчається розуміти його на осно-ві імітації. З раннього дитинства вона вивчає ситуації, в яких вважається правильним сміятись, і сміх починає набувати ознак норми, стає автоматичною реакцією на подраз-ники, загальноприйняті як гумористичні у суспільстві і культурі [7, с.25]. Очевидно, що в представників різних лінгвокультурних спільнот уявлення про гумор можуть значно різнитись, а в певних випадках і суперечити один одному. У художньому творі гумор є частиною культури автора, базується на уявленнях і поняттях притаманних цій куль-тури. Читач, який також належить до цієї культури, сприймає гумор через призму тих самих понять і уявлень, якими володіє автор. Читач, який належить до іншої культури, сприймає гумористичні елементи базуючись на уявленнях і поняттях, притаманних його культурі. Отже, роль перекладача як посередника між культурами полягає у за-безпеченні максимально точного розуміння твору, створеного в рамках іншої культу-ри, читачами перекладу. Гумористичні елементи розташовані по всій довжині твору і формують його загальну гумористичну тональність. Таким чином, від відтворення окремих елементів залежить і загальне враження, яке отримує читач від твору.

Найголовнішим каменем спотикання для перекладача є використання в гумо-ристичних елементах твору культурно-обумовлених понять, які відсутні у цільовій культурі. Саме розуміння їх значення читачем забезпечує появу гумористичного ефекту. Наприклад: «– *No he's not, he's being a lad. An eighty-four-year-old lad. You're all being lads together. Wink wink. Nudge nudge. What a great pair of knockers. For goodness' sake! – My voice has risen to a shriek.*» [8, с.57] «– *Hi, він поводиться як*

хлопчак. Вісімдесятичотирьохрічний хлопчак. Ви, хлопчак, завжди заодно. Морг-морг. Штурх-штурх. «ого, які цицьки! Нічого собі!» – мій голос зривається на крик.» [2, с.52] Вислів «Wink wink. Nudge nudge» за яким слідує «Say no more, say no more» був популяризований у Великобританії ще на початку 1970-х років Еріком Айдлом, британським комедійним актором у його програмі «Монті Пайтон» («Monty Python»). Цю фразу використовував герой Айдла, який постійно, і часто помилково, намагався натякнути на непристойний підтекст у цілком звичайних ситуаціях. Очевидно, що читач перекладу не знайомий з гумористичною програмою, і відповідні асоціації не виникнуть в його свідомості. Фактично, «Wink wink» – це мовне тлумачення підморгування, а «Nudge nudge» – штурхання ліктем. Використовуючи фрази «Морг-морг. Штурх-штурх.» перекладач відтворює лише зовнішню форму вислову, втрачаючи вкладений у неї підтекст.

У наступному випадку бачимо гру слів, яка базується на обігруванні фраз «under duress» («під примусом»), «під тиском») та «under ground» («під землею»): «*Soon you will return where you belong! Under ground. Under dooh-ress!*» [8, с.136]. Перекладач намагався зберегти гру слів, однак гумористичний ефект безповоротно втрачений. Адже навряд чи цільовий читач знайомий із значення англійської фрази «under duress»: «*Скоро ти вернешся на своє місце! Під землю! Андер граунд! Андер дурес! Ха!*» [2, с.130]

Часто гумористичний ефект ґрунтується на певних нормах, правилах поведінки визначених у суспільстві. Наприклад: «– *Come, come, Volodya Simeonovich, – murmurs my father in Ukrainian, reaching his arm around Dubov's shoulder. – Be a man! I have never heard him use the patronymic before. Now he and Dubov are starting to sound like something out of War and Peace*» [8, с.247] У англійському суспільстві, на відміну від українського, не прийнято звертатись до інших використовуючи по-батькові. Подібне звертання, особливо разом з порівнянням з героями Л. Толстого, буде звучати гумористично для вихідних читачів. Однак для українського читача подібне звернення є цілком природним, тому гумористичний ефект не матиме тої ж сили у перекладі: «– *Та ну, перестань, Володя Семенович, – бурмоче батько українською, обнімаючи Дубова за плечі. – Будь мужчиною! Я ніколи не чула, щоб батько називав когось по батькові. Тепер вони з Дубовим заговорили, як герої «Війни і миру»*» [2, с.236]

Як уже зазначалося, провідну роль у створенні гумористичного ефекту у романі відіграють описи ситуацій, реакцій на них персонажів, коментарі оповідачки. Гумористичність у тексті твору та у мові персонажів реалізується головним чином завдяки широкому використанню авторкою таких художніх засобів як епітети та порівняння, які створюють гумористичні образи. Таким чином, те як вони відтворенні у перекладі має великий вплив на сприйняття гумору роману цільовим читачем.

Твір насичений епітетами (звичайними, фразовими та інвертованими), які ситуативно набувають гумористичного забарвлення. Труднощі при перекладі викликають нестандартні та фразові епітети. Нестандартні – це авторські новоутворення, які містять незвичний образ. Ось приклад: «*Then he rises (we all rise) and he walks silently across the blue carpet in his shiny black cigarette-stubbing shoes and out through the door*» [8, с.288]. «*Потім він устає (ми всі встаємо), йде мовчки по синьому килиму в блискучих чорних недокуркотоптальних туфлях і виходить із залу*» [2, с.271]. Як

бачимо, перекладач перелицьовує форму епітету і створює у перекладі прикметнико-неологізми. Але, в оригінальному творі гумористичним для читача є сам образ, який викликають епітети (адже така форма реалізації епітета досить звична для читача-англійця). У перекладі ж, насамперед, читач звертатиме увагу на незвичність самого новоствореного слова.

Фразові епітети – це семантично монолітні словосполучення чи речення, які є подібними до слова у написанні, синтаксисі та інтонації. Вони досить типові для англійської мови. Такі епітети оригінальні – з нестандартною образністю і служать у творі задля створення додаткового гумористичного забарвлення описуваного об'єкта чи ситуації. В англійській мові слова-компоненти фразового епітета відділяються дефісом. В українській мові така форма епітета відсутня, що й створює певні труднощі при їх відтворенні. У ряді випадків фразові епітети відтворено описово. Такий спосіб дозволяє як відтворити образність, так і частково зберегти гумористичний ефект: «*Yes, my generous dumpling-hearted stuff-'em-with-food-till-they-burst mother was a devoted supporter of Mrs Thatcher.*» [8, с.206] «*Так, моя великодушна, вареникосерда мати, яка завжди нас годувала «поки не луснете», була відданою прихильницею місіс Тетчер*» [2, с.193]. Однак, у ряді випадків перекладач імітує форму фразового епітета в перекладі і бере його в лапки: «*I suggest slyly in my best professional let's-be-sensible voice, my look-how-grown-up-I-am voice, the voice I use with Pappa.*» [8, с.11]. «*Хитро підказала я своїм професійним «будьмо розсудливі» голосом, голосом «дивіться-яка-я-доросла», голосом, яким я говорю з татом.*» [2, с.10]. Доцільність подібного способу відтворення сумнівна, адже в тексті перекладу такі вкраплення виглядають неприродно.

Хотілося б звернути увагу й на те, що у багатьох випадках у перекладі зустрічаємо відхилення у відтворенні гумористичних епітетів. Наприклад: «*I am forty-seven years old and a university lecturer; but my sister's voice reduces me instantly to a bogey-nosed four-year-old.*» [8, с.9]. «*Мені сорок сім років, я викладаю в університеті, проте сестрин голос негайно зменшив мене до козуленосої чотирирічної дитини.*» [2, с.8] В оригінальному творі епітет «*bogey-nosed*» (буквально – «сопливий ніс») має на меті створити образ маленької, ображеної, сердитої на сестру дитини. У перекладі ж маємо неологізм «*козуленосий*», тобто «з носом, як у козулі».

У тексті оригіналу можна знайти і велику кількість порівнянь, частина з яких має яскраво виражене гумористичне забарвлення. «Гумористичне, сатиричне, іронічне порівняння, характерною особливістю якого є те, що і об'єкт і суб'єкт порівняння мають в собі ознаку комічного. Чим більша невідповідність між ознаками порівнюваних об'єктів, чим більша їх полярність в семантичному і стилістичному планах, тим більше комізму в самому порівнянні.» [6, с.14] Коли ознака і роль об'єкта порівняння є очевидними та зрозумілими для представників обох культур, гумористичні порівняння не створюють особливих труднощів при відтворенні. Наприклад: «*Valentina's steak is like a slab of wood.*» [8, с.114]. «*Валентинин стейк нагадує дровинаку.*» [2, с.105]. Однак, у тексті перекладу можна віднайти й недоліки у відтворенні гумористичних порівнянь. Наприклад: «*In a brown envelope I find some copies of the wedding pictures-Valentina smiling to camera, bent low towards my father so that her fabulous cleavage is revealed, and my father wide-eyed, grinning like a dog with two tails.*» [8, с.152]. «*У бумоу конверті*

я знаходжу копії весільних фотографій – Валентина всміхається в об'єктив, нахилившись до батька так, що видно всю її неймовірну ущелину між персами, а батько широко розплющив очі й скалиться наче слон після купання.» [2, с.142]. Досить звичне для цільового читача оригіналу ідіоматичне порівняння «to be like a dog with two tails» (що означає «дуже радісно») перетворюється у перекладі на «скалиться наче слон після купання». Образ, який є абсолютно незвичним і новим для цільового читача перекладу, створює гумористичний ефект сам по собі, як об'єкт порівняння.

Розглядаючи відтворення гумору у аналізованому творі, варто окрему увагу звернути на відтворення мови персонажів. Наприклад, мова одного з головних персонажів – Миколи Маєвського. В тексті оригіналу Микола розмовляє граматично правильною англійською мовою, однак його вимова є далекою від вимови британської, на що авторка і вказує у тексті, наприклад: «– *Thirty-six. She's thirty-six and I'm eighty-four. So what?*” (*He pronounces it 'vat'.*) *There is a snap in his voice. He has anticipated this question. –Well, it's quite an age difference. –Nadezhda, I never thought you would be so bourgeois.*” (*He puts the emphasis on the last syllable-wah!*)» [8, с. 2] «Тридцять шість. Її тридцять шість, а мені вісімдесят чотири. То й що? (Він вимовляє «шо».) В його голосі чути холод. Він передбачав це питання. – Ну, це солідна різниця у віці... – Надіє, я не думав, що ти така міщанка.» [2, с. 2]. Звичайно, для читача цільового тексту викривлення вимови звучить кумедно, однак очевидно, що Микола не вивчав мову досконально, тож такий стан речей природний. У перекладі такі маркери або випускаються, або перекладаються. Однак, читач перекладу сприймає перекладені маркери по-іншому: виходить, що Микола розмовляє викривленою українською. Окрім того, у перекладі у мові Микола трапляються русизми і «суржик».

В українському перекладі подібну ситуацію спостерігаємо і у відтворенні вимови Валентини. В тексті оригіналу вона розмовляє граматично неправильною, ламаною англійською. Гумористичний ефект викликають як і самі неправильні конструкції фраз, так і той факт, що жінка, яка приїхала щоб залишитись у Великій Британії, не володіє мовою. Відтворення мови Валентини у перекладі несистематичне, зустрічається і «суржик»: «–*You think you very clever, Mr Engineer, but you wait. Remember I always get what I want.*» [8, с. 209] «–*Ти цитаєш, що дуже умний, пан інженер, но ти подожду! Запомни – я всігда получаю то, що хочу.*» [2, с. 200] і граматично неправильна українська мова: «–*I no understand English. I must interpreter.*» [8, с. 193] «–*Я не розуміти англійська. Я мушу перекладач.*» [2, с. 184]. Використання «суржик», хоч і не можна назвати еквівалентним неправильній англійській, однак воно досягає тієї ж прагматичної мети – вказати на недостатній рівень освіченості персонажа. Однак, заміна спотвореної англійської граматики на таку ж українську мети не досягає – виходить, що Валентин не просто неосвічена і не знає мови країни, в яку емігрує, а навіть не знає рідної мови.

Тут звернемося до російськомовного перекладу цього твору, адже багато українських читачів ознайомилися з романом саме через російський переклад Валерія Нугатова (до речі, харків'янина) [4]. Саме там, мова персонажів відтворена «суржи́ком», при чому «суржи́ком» штучним. Наприклад: «*You see in prehistoric times, great stones were mowed on wooden rollers, made out of tree-trunks. Look!...] Some men are pushing the stone, but others – after the stone has passed over the roller – they must pick up the*

tree from the back of the stone and run round to put it in the front...» [8, с. 74] «*Понимаешь, в доисторически времена большие камни перетаскивали с помощью деревянных роликов, сделанных из стволов деревьев. Дивись! [...]Одни люди толкали камень, а други – после того как камень перекатывался через ролик – должны были вынуть ствол иззади, оббижать камень и перенести его наперед...»* [4, с. 90]. Саме цей момент і викликав надзвичайно негативний резонанс в українських критиків та читачів. Адже така дика вимова геть спотворює образ персонажа, перетворюючи освіченого інженера-винахідника Миколу з тексту оригіналу на недалеку людину, яка навіть розмовляти нормально не вміє. У результаті, читаючи переклад, читач сміється не над ситуаціями в які потрапляє персонаж, а над його вимовою і, власне, над ним самим.

В одній із критичних статей [5] висловлено таку думку стосовно російського перекладу: «Перекладаючи текст Валерій Нугатов орієнтувався на стереотип українського мігранта в Росії, виплеканий віками, нехтуючи при цьому тим фактом, що у творі зображено декілька поколінь українських мігрантів у Британії, кожне з яких має специфічний психотип. Однак, вирішив не ламати цього кліше і зробив із героїв Левицької тарапуньок та верок сердючок. Таким чином, текст влився у російський постколоніальний дискурс». Однак, питання про те, що спонукало перекладача на українську мову вибрати дуже схожу стратегію, залишається без відповіді.

Підводячи підсумки, можна зробити висновок, що гумористичне наповнення роману М. Левицької «Коротка історія тракторів по-українськи» відтворене у перекладі із значними втратами, які пов'язані з певними чинниками. В першу чергу – це не точні відтворення сутності культурно-специфічних понять, які лежать в основі гумористичного елемента. Умовно, цей чинник можна віднести до об'єктивних – він пов'язаний з вищезазначеним фактом, про те, що твір створюється в рамках певної культури і націлений на представників цієї культури. Очевидно, що певні відтінки гумору будуть втрачатись у перекладі. Однак, такі елементи можна частково відтворити у перекладі і зберегти практично рівноцінний гумористичний ефект за умови детального аналізу вихідного тексту. По-друге, втрати спричинені широким використанням лексики з більшою, ніж в оригіналі, експресивністю, неприродних або незвичних для української мови новоутворень і неологізмів, змін образів. Які, однак, виконують не роль компенсаторних елементів, а навпаки, призводять до того, що читач сміється не зі створеного автором образу, а з незвичності форми самого елемента, що відволікає від сприйняття суті твору. Таким чином, гумористичні ефекти, які виникають при прочитанні цільового тексту є просто сміхом заради сміху. Подібні речі є недопустимими, адже вони привносять такі гумористичні елементи, яких в оригіналі не існує, видозмінюючи таким чином текст перекладного твору. Отже, недостатнє розуміння перекладачем того, як і з якою метою автор використовує гумористичні елементи та ігнорування попереднього аналізу вихідного тексту створює всі передумови для виникнення нерівноцінного гумористичного ефекту у перекладі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Болдирева А. С. Мовні засоби створення гумористичного ефекту: лінгвокогнітивний аспект (на матеріалі романів П.Г. Вудхауза) : автореф. дис. на здобуття наук.

ступеня канд. філологічних наук : спец. 10.02.04 «Германські мови» / А. С. Болдирева. – Одеса, 2007. – 23 с.

2. Левицька М. Коротка історія тракторів по-українськи / М. Левицька ; пер. з англ. Олекса Негребецький. – К. Темпора, 2013. – 312 с. ISBN 978-617-569-144-1

3. Левицька М. Марина Левицька «Дослідниця складності, дурості й слабкості»: [інтерв'ю з письменницею М. Левицькою] / спілкувався Лесь Белей // Український тиждень. – 2013. – № 25-26 (293-294) 28.06-4.07.2013. – С. 36-37

4. Левицкая М. Краткая история тракторов по-украински. Роман / М. Левицкая; пер. с англ. Валерій Нугатов. – М.: Изд-во «Эксмо», 2006 – 352 с. ISBN 5-699-15539-2

5. ЛітАкцент [Електронний ресурс] : Електронний журнал про світ сучасної літератури: «Російський оригінал» «Короткої історії тракторів по-українськи» / Л. Белей // ЛітАкцент. – 2013. – Режим доступу до статті : <http://litakcent.com/2013/06/26/rosijskij-oryhinal-korotkoji-istoriji-tractoriv-po-ukrajinsky/>

6. Шонь О.Б. Мовнестилістичні засоби реалізації гумору, іронії і сатири в американських коротких оповіданнях : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філологічних наук : спец. 10.02.04 «Германські мови» / О. Б. Шонь. – Львів. нац. ун-т ім. І.Франка. – Л., 2003. – 20 с.

7. Corral I. Humor: When Do We Lose It? / Irene Del Corral // Translation Review. – 1988. – №27 (1). – p. 25-27

8. Lewycka M. A Short History of Tractors in Ukrainian / Marina Lewycka // London : Viking, 2005. – 325 p.

9. Lewycka M. Marina Lewycka “Better Late Than Never” : [interview with writer M. Lewycka] / interviewed by Stephen Moss / The Guardian [Електронний ресурс] : The Guardian, 2007. – Thursday, 31 May. – Режим доступу до статті : <http://www.theguardian.com/books/2007/may/31/hay2007authors.guardianhayfestival>.

10. Shultz T. R. Order of cognitive processing in humour appreciation / T.R. Shultz // Canadian Journal of Psychology, 1974 – № 25(4). – P. 409-420

Стаття надійшла до редакції 10.04.2014 р.

Подгрушина О.Г., асп.,
Институт филологии КНУ имени Тараса Шевченка, г. Киев

ВОССОЗДАНИЕ ЮМОРИСТИЧЕСКОГО НАПОЛНЕНИЯ РОМАНА М. ЛЕВИЦКОЙ «КРАТКАЯ ИСТОРИЯ ТРАКТОРОВ ПО-УКРАИНСКИ» В ПЕРЕВОДЕ

В статье рассмотрена специфика воссоздания юмора в художественном переводе. Проанализированы языковые средства выражения юмора и способы их перевода. Рассмотрены факторы, влияющие на возникновение неравноценного юмористического эффекта в переводе, описаны последствия ошибочной интерпретации юмора.

Ключевые слова: перевод, юмор, читатель, художественность, воссоздание.

Pidgrushna O.G., PhD student,
Institute of Philology, Taras Shevchenko National University of Kyiv

**RECREATION OF HUMOR IN THE NOVEL
«A SHORT HISTORY OF TRACTORS IN UKRAINIAN»
BY M. LEWYCKA IN TRANSLATION**

The article tackles specific ways of humor recreation in literary translation. Humorous elements and methods of their translation are analyzed. The factors influencing the occurrence of unequal humorous effect in translation are studied and consequences of the effects of misunderstood humor are described.

Key words: translation, humor, reader, artistry, recreation.

УДК81'255.4:82-3=161.2=111

Плющ Б.О., асп.,
Інститут філології КНУ імені Тараса Шевченка, м. Київ

**ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ СТРАТЕГІЇ
ВІДТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРОЗИ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ**

У цій статті, спираючись на комплексний зіставний аналіз та на рецептивну естетику, автор розглядає перекладацькі стратегії перекладу української прози англійською мовою на прикладі повісті В. Діброви “День Народження”.

Ключові слова: переклад, перекладацькі стратегії, перекладач, очуження, одомашнення, експлікація.

Мета дослідження полягає в аналізі перекладацьких стратегій в англomовному перекладі української прози на прикладі повісті В. Діброви “День Народження”. **Завдання:** виокремлення провідних стратегій перекладу українсько-англійського перекладу; визначення ролі перекладача як інтерпретатора твору. **Актуальність** статті зумовлена практичним і теоретичним зацікавленням сучасних перекладознавців труднощами перекладу та постійною полемікою стосовно переваг і вад різних перекладацьких стратегій. **Новизна** статті полягає у розгляді англomовного перекладу повісті В. Діброви “День Народження” з позиції аналізу реалізованих у ньому перекладацьких стратегій.

Переклад, незважаючи на оманливо загрозливий розвиток краудсорсингу (crowdsourcing) та інших видів сучасних перекладацьких послуг, колективно створених користувачами різних інтелектуальних продуктів, і досі лишається особистою справою. Адже в його основу покладена таїна індивідуальної людської свідомості, думки та неординарності мислення або, за словами українського перекладознавця Л. Коломієць, “креативна воля перекладача, що є причиною перекладу тексту” [3:9].